

3. juni 2024

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Hvordan forholder Naalakkersuisut sig generelt til retssikkerheden for anbragte børn i Grønland?
 - a. Hvordan forholder Naalakkersuisut sig specifik til retssikkerheden for tvangsanbragte børn i Grønland?
 - b. Hvilke specifikke planer har Naalakkersuisut for at styrke retssikkerheden for tvangsanbragte børn?
2. Hvilke emner var på dagsordenen, da Naalakkersuisoq for børn og unge, mødtes med foreningen, MAPI og SILA360 i slutningen af april 2024?
 - a. Hvilke emner fra dette møde har Naalakkersuisut valgt at gøre noget ved?
3. Hvordan forholder Naalakkersuisut sig til udtalelserne, der påpeger at Grønland er på kant med loven i forhold til at bryde med de internationale menneskerettigheder¹?
 - a. Hvordan vil Naalakkersuisut forholde sig til et eventuelt retsligt efterspil, som en direkte konsekvens af, at Grønland ikke overholder retssikkerheden for tvangsanbragte børn og deres familier?
4. Hvad er Naalakkersuisuts holdning til, at ICC og Rådet for Menneskerettigheder, ikke forholder sig til dette alvorlige emne?
 - a. Er Naalakkersuisut enige med Demokraatit, at der bør være et øget fokus på rettigheder og en styrkelse af retssikkerheden ved at ICC og Rådet for Menneskerettigheder gør opmærksom på de aktuelle udfordringer i vores land?
5. Har Naalakkersuisut planer om at følge op på beslutningsforslag EM2022/131²?
 - a. Hvordan har man tænkt sig at gøre dette?
6. Hvad er Naalakkersuisuts holdning til, at den danske regering (Socialministeren) accepterer, at de danske kommuner fortsat anvender ikke-kulturtilpassede forældrekompetenceundersøgelser?
7. Vil Naalakkersuisut arbejde for at indføre traumebehandling som en del af et offentligt tilbud og/eller at give mulighed for, at det offentlige for eksempel sundhedsvæsenet eller kommunale sagsbehandlere kan henvise til en privatpraktiserende traumebehandler?

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokraatit)

¹ Sermitsiaq nr. 15, 12. april 2024, side 16-17

² https://ina.gl/media/zg3b5br4/pkt131_em2022_bf33_foraeldrekompetencer_bet_2beh_da.pdf

Begrundelse

Den 27. april 2024 afholdt foreningen MAPI samt SILA360 konference i Katuaq i Nuuk. Her deltog flere oplægsholdere inklusiv Advokatfirmaet TT-Advokater, der har specialiseret sig i anbringelsessager og socialret samt en psykoterapeut med speciale i traumeterapi. Derudover var enkelte af MAPI's klienter til stede, hvor de fortalte deres historier om det at være anbragt.

Naalakkersuisoq for Børn var ligeledes tilstede, men var ikke deltagende i paneldebatten. Nogle dage efter fik vi dog bekræftet, at Naalakkersuisoq har mødtes med arrangørerne af konferencen, og foreningen udtrykte glæde over, at der var lydhørighed og villighed til at løse udfordringer.

Jeg mener, at det er på sin plads, at der hersker en vis åbenhed omkring, hvilke tiltag Naalakkersuisoq har lovet foreningen, da der har været stor offentlig interesse. Vi vil gerne høre Naalakkersuisuts løsningsforslag og deltagelse i den offentlige debat og ikke bag de lukkede døre. Vi vil gerne vide, hvad Naalakkersuisut tænker om de alarmerende og bekymrende forhold, som advokatfirmaet fremlægger og foreningernes påpegning af direkte brud på rettigheder.

Udgifter til anbringelse af børn er en lovbunden udgift. Alle kommunerne lider et stort økonomisk tab ved at dække udgifterne ved anbringelser af børn. Men værre er, at børn og unge og ikke mindst familierne får krænket deres rettigheder i form af, at lovene ikke bliver fulgt i forbindelse med tvangsanbringelser. Dette har enorme konsekvenser økonomisk samt ikke mindst menneskeligt. Traumebehandling er ikke et tilbud, der foregår i det offentlige tilbud. Vi ved, at traumer går i arv, hvorfor jeg ligeledes er interesseret i at vide, om Naalakkersuisut har planer om at indføre traumebehandling i offentlige behandlingssteder således, at vi som samfund anerkender at traumer skal heles for, at vi kan sikre sunde og robuste mennesker, der bidrager til egenomsorg og til samfundet som helhed.

Jeg spørger ind til Naalakkersuisuts holdning til det manglende fokus på børns retssikkerhed i Grønland via ICC og Rådet for Menneskerettigheder (IPS) fordi de får tilskudsbevillinger fra finansloven. Derfor må der være et ønske om fra politisk hold, at de også interesserer sig for forhold, der berører en stor del af de resourcesvage i samfundet.

Jeg ser frem til at modtage svar på mine spørgsmål inden for en frist på 10 arbejdsdage.